

[Tyroll]

ning, kommunerne har med hensyn til at køre disse ting så billigt som muligt, hvis de siger, de vil afholde sig fra at sørge for det nødvendige antal daginstitutioner, hvis folk kan oppebære arbejdsløshedsdagpenge. Det må være en sådan holdning, arbejdsministeren mener der er i kommunerne, når han siger, det bliver en sovepude. Derfor er der i allerhøjeste grad grund til, at regeringen får sat nogle foranstaltninger i gang over for kommunerne.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skulle jo sige tak, og det gør jeg så også. Selv om jeg må indrømme, der ikke var meget at takke for, var der dog noget, men det kan vel bedst udtrykkes på den måde, som hr. Melchior gjorde det, nemlig at man havde megen sympati, men ikke rigtig noget at have den i.

Jeg vil først lige gøre nogle generelle bemærkninger, inden jeg går over til at kommentere de enkelte ordføreres indlæg.

Når SF har fremsat dette forslag, skyldes det ikke blot nogle rygter om et cirkulære, der fastsætter regler, som medfører, at en gruppe arbejdsløse fratages understøttelsen, inden det er konstateret, om de kan påtage sig et job. Vi ved, at denne praksis allerede følges visse steder; det har vi fået flere henvendelser om, og som sagt er det hovedsagelig kvinder, der rammes af denne praksis. Vi synes, det er det mest klodsede forsøg, der kan tænkes på, på en eller anden måde at nedbringe ledighedstallet. Vi synes samtidig, det er en hån mod de arbejdsløse, for de er jo uforskyldt ramt af denne krise og arbejdsløshed, og skal de så foruden smides ud fra dagpengene over på bistandsloven, er det da helt horribelt.

I denne forbindelse kan jeg nævne, at det ikke er mere end to år siden, at man herindefra måtte gribe ind over for nogle kommuner, som bad folk, der var arbejdsløse, om at tage deres børn ud af daginstitutioner. Til alt held greb socialminister Eva Gredal ind dengang, og det siger lidt om, hvordan vi kan forvente det vil gå fremover ude i kommunerne.

Når vi har fremsat dette forslag, er det også for at påpege, at det er helt urimeligt at straffe den enkelte, fordi kommunerne ikke opfylder deres forpligtelser. Sidste uge blev

et lovforslag fra SF også afvist med, at det var en kommunal sag. Ja men vi kan da ikke bare afvise med den begrundelse, at det er en kommunal sag, og samtidig lade folk blive ramt af en anden lov eller et andet cirkulære, som vi laver herindefra. Det er den problematik, som det er vigtigt for os at få frem. Dette være sagt til bl. a. fremskridtspartiets ordfører, som gav sig ind i en diskussion om, hvorvidt man skulle eller ikke skulle have daginstitutioner. Det væsentlige i dette her er, at vi føler, der er nogle love, der strider mod hinanden, og som vi derfor er nødt til at tage stilling til i folketinget.

Jeg kan sige tak til arbejdsministeren, som var forholdsvis positiv, i hvert fald i indledningen af sine ord til mig. Man afviser dette forslag med den begrundelse, at folk skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet. Jeg er ikke uenig i, at de skal det, men hvorledes kan det så gå til, at man kan smide dem ud af dagpengesystemet, når de ikke engang har fået et jobtilbud? Det er det, jeg synes er så fantastisk. Man siger: I kan ikke få passet jeres børn, altså står I ikke til rådighed. Man har ikke engang afprøvet, om de står til rådighed, for de har ikke fået et jobtilbud. Det er det, der er helt forrygende forkert.

Jeg er godt klar over, at der er sket en mildning – det er jeg blevet gjort opmærksom på i et svar på et spørgsmål, jeg har stillet for en måneds tid siden – men det er da kun under forudsætning af, at folk finder en børnepasningsmulighed, inden der er gået 5 uger, for hvis ikke de gør det, er der aldeles ikke tale om nogen mildning.

Jeg er i hvert fald glad for, at man har erkendt problemet og vil diskutere det videre, selv om man afviser forslaget med, at det ikke er på denne måde, det skal løses. Det eneste, der bekymrer mig, er, hvor få forslag der er kommet om, hvordan vi så skal klare det. For når man siger, det ville blive en sovepude for kommunerne, hvis vi vedtog dette forslag, må jeg spørge: nu har de sovet i så mange år, hvordan forventer man det vil gå fremover? Det betyder reelt, at hvis ikke der bliver gjort noget, kommer de enkelte til at betale for det, fordi kommunen ikke opfylder sine forpligtelser, og det synes jeg er en urimelighed.

Hr. Holm talte noget om at vende problemerne på hovedet. Det var en helt fantastisk måde, man skøjtede hen over dette problem